

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010441
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010441.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Balžovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci proti obžalovanému D. D., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/48/2019 zo dňa 19.02.2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.marca 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením senát Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 1T/48/2019 zo dňa 19.02.2020 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 2, ods. 3 Tr. por. obžalovaného D. D. prepustil z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú odôvodnil osobitným písomným podaním. V sťažnosti uvádza, že od ostatného rozhodnutia súdu o väzbe obžalovaného sa dôvody preventívnej väzby u obžalovaného nezmenili, pričom s poukazom na okolnosti stíhaných skutkov a osobu obžalovaného existuje reálna obava z pokračovania v trestnej činnosti u obžalovaného. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol tak, že obžalovaného ponechá vo väzbe.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2020 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného D. D. uznal vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a uložil mu podmienkový test odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Naproti tomu, okresný súd tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného D. D. spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry, ktorá mu kládla za vinu skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na predmetnom hlavnom pojednávaní následne okresný súd, po vyhlásení rozsudku, rozhodol napadnutým uznesením, t. j. tak že obžalovaného prepustil z väzby na slobodu.

Proti rozsudku okresného súdu v jeho oslobodzujúcej časti podal prokurátor ihneď odvolanie a rovnako tak podal ihneď aj sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu o prepustení obžalovaného z väzby na slobodu. Obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania ako aj práva na podanie sťažnosti.

Podľa § 79 ods. 2, ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že oslobodzujúci rozsudok je vždy dôvodom na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu a to aj v prípade, ak proti takémuto rozsudku podal prokurátor odvolanie. V tomto smere Trestný poriadok nestanovuje žiadne výnimky a to ani vtedy nie, ak je rozsudok súdu oslobodzujúci iba z časti.

Podľa § 76 ods. 6 písm. a) Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin.

Z predmetného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ je obžalovaný trestne stíhaný za spáchanie prečinu, nesmie jeho celková doba trvania väzby presiahnuť dvanásť mesiacov.

Krajský súd je názoru, že v prípadoch, v ktorých okresný súd rozsudkom z časti uzná obžalovaného za vinného a z časti obžalovaného oslobodí spod obžaloby a obžalovaný je v čase vyhlásenia takéhoto rozsudku vo väzbe, je nutné postupovať tak, že obžalovaný musí byť prepustený z väzby na slobodu vždy, ak bol uznaný za vinného z trestného činu pri ktorom už uplynula celková lehota trvania väzby a naopak, môže byť napriek čiastočnému oslobodzujúcemu rozsudku ponechaný vo väzbe vtedy, pokiaľ pri trestnom čine zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného ešte neuplynula celková lehota trvania väzby.

Uvedený právny názor aplikoval krajský súd aj na posudzovaný prípad, keď zistil, že obžalovaný je vo väzbe od 28.01.2019, pričom uznaný za vinného bol za spáchanie prečinu, t. j. trestného činu, pri ktorom už uplynula celková dvanásť mesačná lehota trvania väzby. Navyše, zo spisového materiálu vyplýva, že pre prečin porušovania domovej slobody nebol ani obžalovaný vzatý do väzby. Vzhľadom k uvedenému postupoval okresný súd správne, keď obžalovaného prepustil z väzby na slobodu, avšak mal tak urobiť príkazom podľa § 79 ods. 2 Tr. por.

S poukazom na uvedené skutočnosti sťažnostný súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť prokurátora zamietol, nakoľko nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.